

SYLABUS

DOTYCZY CYKLU KSZTAŁCENIA 2019-2023

Rok akademicki 2021/2022

1. PODSTAWOWE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

Nazwa przedmiotu	Procesy specjalne w przemyśle
Kod przedmiotu*	
Nazwa jednostki prowadzącej kierunek	Kolegium Nauk Przyrodniczych
Nazwa jednostki realizującej przedmiot	Kolegium Nauk Przyrodniczych, Instytut Nauk Fizycznych
Kierunek studiów	Inżynieria materiałowa
Poziom studiów	studia pierwszego stopnia
Profil	ogólnoakademicki
Forma studiów	stacjonarne
Rok i semestr studiów	rok III, semestr 5
Rodzaj przedmiotu	przedmiot podstawowy
Język wykładowy	polski
Koordynator	dr Stanisław Adamiak
Imię i nazwisko osoby prowadzącej / osób prowadzących	dr Stanisław Adamiak

* -opcjonalnie, zgodnie z ustaleniami w Jednostce

1.1. Formy zajęć dydaktycznych, wymiar godzin i punktów ECTS

Semestr (nr)	Wykł.	Ćw.	Konw.	Lab.	Sem.	ZP	Prakt.	Inne (jakie?)	Liczba pkt ECTS
5	30	15							4

1.3. Sposób realizacji zajęć☒ zajęcia w formie tradycyjnej☐ zajęcia realizowane z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość**1.4. Forma zaliczenia przedmiotu (z toku) (egzamin, zaliczenie z oceną, zaliczenie bez oceny)****EGZAMIN****2. WYMAGANIA WSTĘPNE**

Znajomość podstawowych informacji dotyczących podstaw nauki o materiałach, materiałów inżynierskich.
--

3. CELE, EFEKTY UCZENIA SIĘ, TREŚCI PROGRAMOWE I STOSOWANE METODY DYDAKTYCZNE

3.1. Cele przedmiotu

C ₁	Nabycie wiedzy w zakresie wytwarzania i budowy materiałów i stopów o specjalnych właściwościach.
C ₂	Nabycie umiejętności w zakresie wytwarzania materiałów, stopów metali specjalnych oraz wyznaczania ich właściwości mechanicznych i eksploatacyjnych.
C ₃	Świadomość wpływu swojej działalności na środowisko.

3.2 EFEKTY UCZENIA SIĘ DLA PRZEDMIOTU

EK (efekt uczenia się)	Treść efektu uczenia się zdefiniowanego dla przedmiotu Student:	Odniesienie do efektów kierunkowych
EK_01	zna procesy specjalne stosowane w technologiach wytwarzania elementów maszyn i narzędzi	K_Wo4 K_W10
EK_02	zna technologie łączenia materiałów zaliczane do procesów specjalnych.	K_Wo4
EK_03	zna procesy specjalne stosowane podczas wytwarzania i kształtowania materiałów o założonych właściwościach.	K_Wo5 K_W10
EK_04	potrafi dobrać metody badań nieniszczących pozwalających określić poprawności przeprowadzonego procesu specjalnego	K_Uo5
EK_05	potrafi zaprojektować proces łączenia w zależności od materiału i właściwości eksploatacyjnych wyrobu.	K_U10
EK_06	jest przygotowany do wzbogacania swojej wiedzy związanej z specjalistycznymi technologiami kształtowania materiałów	K_Ko1

3.3. TREŚCI PROGRAMOWE

A. Problematyka wykładu

Charakterystyka procesów specjalnych
Proces klejenia, znaczenie połączeń klejonych w nowoczesnych technologiach produkcji,
Proces lutowania, technologie lutowania,
Zgrzewanie oporowe, podstawy fizyczne, parametry zgrzewania, zastosowanie
Podstawy fizyczne procesu spawania, metody spawania, metody badania złączy spawanych, wady połączeń spawanych
Procesy obróbki cieplnej stopów lekkich stosowanych w przemyśle lotniczym
Procesy specjalne w wytwarzaniu warstw powierzchniowych,
Zastosowanie wiązki laserowej, elektronów, strumienia plazmy w nowoczesnych technologiach kształtowania i umacniania materiałów (cięcie, spawanie, obróbka cieplna),
Procesy kształtowania struktury i właściwości materiałów kompozytowych i ceramicznych.

B. Problematyka ćwiczeń

Procesy specjalne stosowane w przemyśle lotniczym - klasyfikacja
Zasady oceny mikrostruktury i właściwości mechanicznych spoiny zgodnie z normami, metody badań
Defekty w spoinach, ich wpływ na właściwości, metody badań
Analiza wpływu gazów spawalniczych na parametry i właściwości spoiny
Powłoki tlenowe na stali i żeliwie, oksydacja stali i żeliw
Powłoki galwaniczne wytwarzane na stali
Powłoki wytwarzane na stopach metali nieżelaznych

3.4. METODY DYDAKTYCZNE

Wykład, wykład z prezentacją multimedialną, analiza i interpretacja tekstów źródłowych, praca w grupach, analiza przypadków, uczenie się poprzez rozwiązywanie zadań praktycznych, samodzielna lub zespołowa praca na ćwiczeniach.

4. METODY I KRYTERIA OCENY

4.1 Sposoby weryfikacji efektów uczenia się

Symbol efektu	Metody oceny efektów uczenia się (np.: kolokwium, egzamin ustny, egzamin pisemny, projekt, sprawozdanie, obserwacja w trakcie zajęć)	Forma zajęć dydaktycznych (w, ćw, ...)
EK_01	egzamin	wykład
EK_02	egzamin	wykład
EK_03	egzamin	wykład
EK_04	egzamin, dyskusja	wykład, ćwiczenia
EK_05	kolokwium, dyskusja, obserwacja w trakcie zajęć	wykład, ćwiczenia
EK_06	kolokwium, dyskusja, obserwacja w trakcie zajęć	ćwiczenia

4.2 Warunki zaliczenia przedmiotu (kryteria oceniania)

Zaliczenie przedmiotu potwierdzi stopień osiągnięcia przez studenta zakładanych efektów uczenia się. Weryfikacja osiąganych efektów uczenia się kontrolowana jest na bieżąco w trakcie realizacji zajęć ćwiczeniowych, jak również na egzaminie.

WYKŁAD - egzamin

– suma punktów uzyskanych z pisemnych odpowiedzi na poszczególne pytania egzaminacyjne:

- dst - (51 - 60)% pkt,
- +dst - (61 - 70)% pkt,
- dobry (71 - 80)% pkt,
- +dobry (81 - 90)% pkt,
- bardzo dobry (91 - 100)% pkt.

ĆWICZENIA: Ustalenie oceny zaliczeniowej na podstawie średniej ocen cząstkowych z aktywności na zajęciach.

punkty uzyskane z aktywności na ćwiczeniach z poszczególnych treści objętych programem przedmiotu

dst - (51 - 60)% pkt,

+dst - (61 - 70)% pkt,

dobry (71 - 80)% pkt,

+dobry (81 - 90)% pkt,

bardzo dobry (91 - 100)% pkt.

5. Całkowity nakład pracy studenta potrzebny do osiągnięcia założonych efektów w godzinach oraz punktach ECTS

Forma aktywności	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
Godziny kontaktowe wynikające z harmonogramu studiów	45
Inne z udziałem nauczyciela (udział w konsultacjach, egzaminie)	7
Godziny niekontaktowe – praca własna studenta (przygotowanie do zajęć, egzaminu, napisanie referatu itp.)	60
SUMA GODZIN	112
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS	4

** Należy uwzględnić, że 1 pkt ECTS odpowiada 25-30 godzin całkowitego nakładu pracy studenta.*

6. PRAKTYKI ZAWODOWE W RAMACH PRZEDMIOTU

wymiar godzinowy	nie dotyczy
zasady i formy odbywania praktyk	nie dotyczy

7. LITERATURA

Literatura podstawowa:

1. Andrzej Klimpel: Spawanie, zgrzewanie i cięcie metali: technologie. Wydawnictwa Naukowo-Techniczne, Warszawa, 1999.
2. Andrzej Klimpel: Technologie laserowe : spawanie, napawanie, stopowanie, obróbka cieplna i cięcie. Wydawnictwo Politechniki Śląskiej, Gliwice 2012.
3. Michael F. Ashby, David R. H. Jones: Materiały inżynierskie. T. 2, Kształtowanie struktury i właściwości, dobór materiałów. Wydawnictwa Naukowo-Techniczne, Warszawa 1998.

Literatura uzupełniająca:

1. Jerzy Mizerski: Spawanie gazowe i cięcie tlenowe: podręcznik dla spawaczy i personelu nadzoru spawalniczego. Wydawnictwo Rea,

Warszawa 2010.

2. Michael F. Ashby: Dobór materiałów w projektowaniu inżynierskim. Wydawnictwa Naukowo-Techniczne, Warszawa 1998.
3. Leszek Adam Dobrzański. Zasady doboru materiałów inżynierskich z kartami charakterystyk, Wyd. Politechniki Śląskiej, Gliwice, 2000

Akceptacja Kierownika Jednostki lub osoby upoważnionej